

Sygn. akt IX U 1104/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. H. (H.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania A. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 1 marca 2016 r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 1104/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 01.03.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. ponownie odmówił ubezpieczonemu A. H. (H.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z dwudziestu najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem wynagrodzeń uzyskanych po nabyciu prawa do emerytury wynosi 69,97%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskiwanych z tytułu zatrudnienia w KWK (...) w latach 1980-1984.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak

w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 02.07.1984r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Po nabyciu prawa do emerytury pracował do dnia 13.11.1984r.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu od 08/1983r. do 7/1984r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 251,67 % i został ograniczony do 250%.

W dniu 22.02.2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, załączając zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp7 z dnia 04.02.2016r. wydane przez (...) S.A. Oddział KWK (...) za lata 1980-1984.

Decyzją z dnia 01.03.2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przeliczenia świadczenia z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu prawa do emerytury z okresu dwudziestu lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu (1956-1984), z uwzględnieniem minimalnych wynagrodzeń za lata, za które nie złożono dokumentacji zarobkowej, był niższy od 250%. i wyniósł 69,97%.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu rent uzupełniających i świadczeń emerytalno rentowych dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokość podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu prawa do emerytury, przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego z KWK (...) za okres od 02.05.1963r. do 31.12.1979r. Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z lat 1964-1981, 1983-1984 jest niższy od 250% i wynosi w pierwszym wariantcie bez uwzględnienia premii – 180,76% oraz w drugim wariantcie przy uwzględnieniu nagrody rocznej -14-stki w okresie od 1975-1979 – 184,42%. Biegły nie uwzględnił natomiast barbórki, 13-stki oraz premii produkcyjnej z uwagi na brak dokumentacji potwierdzającej wypłatę tych składników wynagrodzenia oraz regulaminów dotyczących ich naliczania.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akt osobowych z okresu zatrudnienia ubezpieczonego w KWK (...), wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej oraz opinię biegłego z zakresu rent uzupełniających i świadczeń emerytalno - rentowych mgr Z. G. z dnia 12.01.2017r.(k.17-46) wraz z opinią uzupełniającą z dnia 11.04.2017r.(k.88-115) .

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia

podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia powyższych warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, ponieważ obliczony najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego po nabyciu prawa do emerytury jest niższy niż 250% i wynosi w pierwszym wariantcie 180,76% oraz 184,42%.

Zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, że biegły właściwie odtworzył wynagrodzenie jakie ubezpieczony osiągał w spornym okresie oraz prawidłowo obliczył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z dwudziestu najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem roku 1984 przypadającego po przyznaniu emerytury. Należy zauważyć, iż wynagrodzenie odtworzone przez biegłego jest bardzo korzystne dla ubezpieczonego, zwłaszcza mając na uwadze lata, za które zarobku były udokumentowane (tj.1959-1963 oraz 1980-1984), gdzie wskaźniki wysokości podstawy wymiaru nie przekraczały nawet 200%. Obliczony wskaźnik podstawy wymiaru świadczenia nie pozwala jednak na przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sędzia